

ÎNCHEIERE

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Timofti Oleg, reprezentat de avocatul Dragomir Aliona,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Timofti Oleg împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material, moral ca urmare a acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală și procuraturii,

împotriva deciziei din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de apel declarate de Timofti Oleg, Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală și menținută hotărârea din 11 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2019, Timofti Oleg a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material, moral ca urmare a acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală și procuraturii.

În motivarea acțiunii a indicat că urmărirea penală în cauza penală nr.2016928057 a fost începută la 24 februarie 2016 de către Procuratura Generală în baza art. 361 alin.(2) lit. b), c), d) și art. 243 alin.(3) lit. a), b) din Codul penal.

În cadrul urmăririi penale s-a stabilit, că pe parcursul urmăririi penale efectuate pe o altă cauză a fost efectuată percheziția în garajul nr.129 din CCG 223, situat în or. Anenii Noi, închiriat de către Russu Denis, și au fost depistate și ridicate mai multe arme și muniții.

Prin Decizia Curții de Apel din 01 martie 2016, întru executarea hotărârii Curții Constituționale din 23 februarie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a aliniatelor 3, 5, 8 și alin.9 art. 186 din Codul de procedură penală, în sensul art. 25 alin.(4) din Constituție, a fost admis recursul apărătorului, cu liberarea provizorie a reclamantului sub control judiciar, cu obligațiile și restricțiile prevăzute de art. 191 din Codul de procedură penală, însă a fost reținut în incinta Curții de Apel Chișinău pe cauza penală nr. 2016928057, intentată de Procuratura Generală, în baza ordonanței cu privire la începerea urmăririi penale din 24 februarie 2016.

La 03 martie 2016, reclamantului i-a fost înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b), c), d) și art.243 alin.(3) lit.a), b) din Codul penal și, în aceeași zi, de către Judecătoria Centru, mun. Chișinău a fost admis demersul procurorului cu privire la aplicarea măsurii preventive arestul preventiv pe un termen de 30 de zile, ulterior prelungită nu o singură dată, ultima prelungire a măsurii preventive având loc la 26 mai 2016.

Încheierile judecătorești de aplicare a măsurii preventive și de prelungire a acesteia au fost contestate, fiind menținute de instanța de recurs. După pronunțarea sentinței de condamnare la 10 iunie 2016 în cauza penală nr. 2014028075, la 18 iulie 2016 cauza penală nr. 2016928057 a fost suspendată.

La 16 noiembrie 2017, reclamantul a solicitat Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) accelerarea urmăririi penale, plângerea fiind respinsă la 21 noiembrie 2017.

A menționat că acțiunile procesuale în privința sa au fost efectuate doar în anul 2016, iar la 16 noiembrie 2017 a fost emisă ordonanța prin care a fost scos de sub urmărire penală, la expirarea a 1 an 8 luni.

În rezultatul acestui proces i-au fost cauzate suferințe psihice, i-a fost jignită personalitatea, or, prin intermediul rețelelor de socializare a fost difuzată reținerea sa, a fost stresat enorm la examinarea demersului privind aplicarea măsurii preventive și ulterior la prelungirea măsurii, precum și în cadrul examinării recursurilor la Curtea de Apel Chișinău, iar în timpul aflării în arest timp de 100 zile, a suportat cheltuieli pentru mâncare, haine, medicamente și transport.

La fel, a suportat cheltuieli de asistență juridică, reprezentare în organele de anchetă și instanțele judecătorești.

Prin urmare, prejudiciul material suportat de reclamant este format din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 lei și cheltuielile pentru medicamente și mâncare în perioada aflării în Penitenciarul nr. 13 în mărime de 30 000 lei (100 zile x 300 lei).

Totodată a suportat și prejudiciul moral, în rezultatul învinuirii de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.361, 243 din Codul penal, care stabilește pedeapsa cu închisoare de până la 15 ani, urmărirea penală a derulat mai mult de 20 de luni (24.02.2016-16.11.2017), în mass-media și rețelele de socializare au fost publicate cadre cu reținerea sa și fotografiile, iar după aplicarea măsurii preventive a fost transferat în subsol, celula nr.40, fiind deținut în condiții inumane, contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor fundamentale, care reies din obligația statului de a asigura condiții de detenție umane în timpul acțiunilor procesuale și arest, astfel încât a solicitat repararea prejudiciului moral cauzat în cuantum de 15 000 de euro pentru 1 an 8 a luni aflării sub urmărire penală.

Timofti Oleg a solicitat încasarea din bugetul public a prejudiciului material în

mărime de 36 400 de lei, inclusiv pentru asistența juridică, și prejudiciul moral în mărime de 15 000 de euro.

Prin hotărârea din 11 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Timofti Oleg împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material, moral ca urmare a acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală și procuraturii.

A fost încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Timofti Oleg suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în prezenta cauză. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel declarate de Timofti Oleg, Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală și menținută hotărârea din 11 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a pronunța soluția la caz instanțele au reținut că temeiul în baza căruia reclamantul a fost scos de sub urmărire penală, este prevăzut la art. 275 pct. 3) din Codul de procedură penală și reprezintă un temei de reabilitare prin prisma art. 284 din Codul de procedură penală și în temeiul art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, ultimul este în drept de a-i fi reparat prejudiciul, or prin aflarea lui Timofti Oleg în arest pe parcursul a 100 zile, i-au fost încălcate drepturile fundamentale garantate de art. 5 CEDO – Dreptul la libertate și siguranță.

La 04 mai 2021, Timofti Oleg, reprezentat de avocatul Dragomir Aliona, a contestat cu recurs decizia din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și parțial a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă în modul formulat.

În motivarea recursului au invocat faptul că la emiterea deciziei instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

La 31 mai 2021 (prin oficiul poștal), Procuratura Generală a depus o referință la recursul declarat de către Timofti Oleg, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 24 martie 2021, expediată părților la 28 aprilie 2021, astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Timofti Oleg, reprezentat de avocatul Dragomir Aliona, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Timofti Oleg, reprezentat de avocatul Dragomir Aliona, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Timofti Oleg, reprezentat de avocatul Dragomir Aliona.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Timofti Oleg, reprezentat de avocatul Dragomir Aliona.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru